

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ
ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସି ସଂଖ୍ୟା 379/2023

ଏସ୍ ଜେ. ସଦାବ କାଦିର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

..... ଆବେଦନକାରୀମାନେ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.ପଣ୍ଡା, ଅଧିକାରୀ

- ବନାମ -

ସାହେର ସାନିୟା

..... ପ୍ରତିପକ୍ଷ

ପୀଠାସୀନ:

ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ଦାଶ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଆଦେଶ

01.12.2023

ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା

07.

1. ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ।
2. ବର୍ତ୍ତମାନର ଦରଖାସ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଜ୍ଞ ଏସ୍ ଡି ଜେ ଏମ୍, ଅନୁଗୁଳଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ଅପରାଧିକ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 134/2022ରେ ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରଶୟ ଲୋଡ଼ିଛନ୍ତି ।
3. ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2, ଘରୋଇ ହିଂସାରୁ ମହିଳାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 2005 ର ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ (ଏହାପରେ "ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଭି ଏ" କୁହାଯାଉଥିବା) ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିକାର ମାଗିଛନ୍ତି ଯାହା ଅପରାଧିକ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 134/2022 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ 03.02.2021 ରେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା

1 ସହିତ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତା ଯୌତୁକ ଅର୍ଥାତ୍ ଟଙ୍କା 3,00,000 ର ସ୍ତ୍ରୀ ଜମା ବ୍ୟତୀତ ଅଳଙ୍କାର, ଆସବାବପତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘରୋଇ ସାମଗ୍ରୀ, ବର ପକ୍ଷର ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ ଦେଇଥିଲେ । ବିବାହ ପରେ, ବର ପକ୍ଷ ଆହୁରି ଟ.10,00,000/- କିମ୍ବା କିଆ ସେଲ୍ୟୁସ କାର ଦାବି କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଦାବି ପୂରଣ ନହୋଇଥିବାରୁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 2 ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ଦ୍ଵାରା ଚାପୁଡ଼ା ଓ ଗୋଇଠା ଦ୍ଵାରା ଦୈନିକ ବା ବାଚନିକ ଆଘାତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେବା ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହ କଥା ହେବାକୁ ବାରଣ କରିଥିଲେ । ଏହାର କିଛି ଦିନ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ହାଇଦ୍ରାବାଦକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ତାଙ୍କୁ ଏକ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଏକ ପ୍ଲଟ କିଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଟଙ୍କା ଦାବି କରିବାକୁ କହିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନରେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଶୁଣି ପାରିଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ତାଙ୍କୁ ତକିଆ ବ୍ୟବହାର କରି ହତ୍ୟା କରିବେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ପ୍ରତିପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଘଟଣା ଏବଂ ମାନସିକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଏବଂ ଆଘାତ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ।

4. ଉପରୋକ୍ତ ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ରକ୍ଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇନାହିଁ, ଫର୍ମ ସଂଖ୍ୟା II ରେ ଘରୋଇ ହିଂସାରୁ ମହିଳାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର ନିୟମ-6 ଅନୁଯାୟୀ ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସତ୍ୟପାଠ, ଫର୍ମ ସଂଖ୍ୟା III ରେ ଦାଖଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ପାଳନ କରାଯାଇନଥିବାରୁ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

5. ତେବେ ଡକ୍ ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ସୁରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିବୃତି, ଅଭିଯୋଗରେ ଦାଖଲ ହୋଇନଥିବାରୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରକୃତିର ହୋଇଥିବାରୁ ଅଭିଯୋଗ ରକ୍ଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

6. ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ବିବାଦକୁ ତୀବ୍ର ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ।

7. ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ, PWDVA ହେଉଛି ଏକ ଦେଖାନ୍ତୀ ଆଇନ ଯାହା ଘରୋଇ ହିଂସାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ହିଂସା ମୁକ୍ତ ଘରେ ରହିବା ପାଇଁ ମହିଳାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଏ ଏବଂ ଏହି ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ କାରଣଗୁଡ଼ିକର ବିବୃତିରେ, PWDVA ଘରୋଇ ହିଂସାକୁ ଏକ ଗୁରୁତର ମାନବିକ ଅଧିକାର ଚିନ୍ତା ଏବଂ ବିକାଶର ନିବର୍ତ୍ତକ କୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ । ଏହା ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ଯେ, ଯେହେତୁ ବିଦ୍ୟମାନ ଅପରାଧିକ ଆଇନ ଏହି ଘଟଣାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମାଧାନ କରେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏକ ଦେଖାନ୍ତୀ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି "ସମ୍ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟାଭୁକ୍ତ ଥିବା ମହିଳାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା, ଯେଉଁମାନେ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଘଟୁଥିବା ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ହିଂସାର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି" ।

8. ଧାରା 12 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଘରୋଇ ଘଟଣା ବିବୃତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ଘରୋଇ ଘଟଣା ବିବୃତି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ ଏବଂ/କିମ୍ବା କେବଳ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବ ।

9. ନିମ୍ନଲିଖିତ ବନାମ କବିତା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟେ MANU/MH/0957/2009 ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିବୃତିକୁ ବିଚାର ନକରି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ । ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିରୀକ୍ଷଣ:ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ସେବା ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବିବୃତି ମାଗିବାର କାରଣଟି ହେଉଛି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଉକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାଙ୍କର ଭରଣପୋଷଣ ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଭରଣପୋଷଣ ଆବଶ୍ୟକ । ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ସେବା ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବିବୃତି ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଏହା ମାମଲାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଏଥି ସମୟରେ,

ଏହା ଆଶା କରାଯାଏ ଯେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଯାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ସେବା ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କ ବିବୃତି ପାଇବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ତେବେ ଏଥିରେ ବିଳମ୍ବ ହବ ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଜଣେ ଅଭାବୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାମଲା ବିଚାର କରିବାର ବିଚାର ବାସ୍ତବରେ ପରାସ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ, ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ରିଲିଫ୍ ପାଇଁ ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ସେବା ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ବିବୃତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି । ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଳେଖ ଆଧାରରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିବାର ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବେ ।

10. ଅଜୟ କୌଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜାମ୍ନୁ-କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ *MANU/JK/0075/2019* ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପୂର୍ବ ମତକୁ ଦୋହରାଇ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଡି. ଆଇ. ଆର୍. ଅର୍ଥାତ୍ "ଘରୋଇ ଘଟଣା ବିବୃତି" ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ ଏବଂ ନିମ୍ନମତେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଛି:

ଡିଭି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 ଏବଂ 12 ଗୁଡ଼ିକର ମିଳିତ ପଠନରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଯଦି ସେ ଘରୋଇ ହିଂସା ଉପରେ ଅଭିଯୋଗ ପାଇଛନ୍ତି, ତା 'ପରେ ଏକ ଘରୋଇ ଘଟଣା ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାଖଲ କରିବା ସହିତ, ଯାହାର ଅଧିକାରିତା ମଧ୍ୟରେ ଘରୋଇ ହିଂସା ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି, ଅଭିଯୋଗର ନକଲ ସ୍ଥାନୀୟ ଥାନା ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିବା ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇବେ । ଡିଭି ଅଧିନିୟମ 12 (1) ରେ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କେବଳ ଏହି ପ୍ରଭାବ ପାଇଁ ଯେ, ଯଦି ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ଘରୋଇ ଘଟଣା ବିବୃତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ପ୍ରାପ୍ତ ଦରଖାସ୍ତ ଉପରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ବିଚାର କରାଯିବ ।

ଡିଭି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 ଅନୁସାରେ, ଅଭିଯୋଗ ପାଇବା ପରେ ଜଣେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ କୌଣସି ଦରଖାସ୍ତ ଉପରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଘରୋଇ ଘଟଣା ବିବୃତି ମାଗିବା ବାଧ୍ୟ ବୋଲି ଆପେଆପେ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିନିୟମର ବିଭିନ୍ନ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ପାରିତ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ପୂର୍ବରୁ ଘରୋଇ ଘଟଣା ବିବୃତି ମଗାଇବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଘରୋଇ ଘଟଣା ବିବୃତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବ ଆବଶ୍ୟକତା ନୁହେଁ । ଡିଭି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18,19,20,21 କିମ୍ବା 22 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ, ସତ୍ୟପାଠ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ପିତ ଦରଖାସ୍ତ ଆଧାରରେ, ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ ପାଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ତରଫା ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ । ଧାରା 12 (1) ର ପ୍ରାବଧାନ କେବଳ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରେ ଯେ, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ, ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ସେବା ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କୌଣସି ଘରୋଇ ଘଟଣା ବିବୃତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇପାରିବେ । ଧାରା 12 (1) ସିଧାସଳଖ ସର୍ତ୍ତ ରଖେ ନାହିଁ ଯେ, କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ମଞ୍ଜୁର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ବିବୃତି 'ନିଶ୍ଚିତ' ଡକାଯିବ ।

11. ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ଆଧାରରେ ଅଭିଯୋଗକୁ ଆପଣ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ବଜାୟ ରଖିବାର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ ।
12. ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସି ଟି ଯୋଗ୍ୟତା ରହିତ ହେତୁ, ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

(ଡିଭିରଞ୍ଜନ ଦାଶ)

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ବିଜୟ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ :

ଶ୍ରୀ ଦୀପକ କୁମାର ସାହୁ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

